

Downloaded via the EU tax law app / web

Foreløbig udgave

DOMSTOLENS DOM (Ottende Afdeling)

18. september 2019 (*)

»Præjudiciel forelæggelse – direkte beskatning – direktiv 90/434/EØF – direktiv 2009/133/EF – artikel 8 – kapitalgevinster hidrørende fra aktie- eller anpartsombytningstransaktioner – afhændelse af aktier eller anparter, der er modtaget ved ombytningen – kapitalgevinst, som er henført til udskudt beskatning – beskatning af aktionærer – beskatning efter forskellige skatteligningsregler og med forskellige satser – ligningsmæssige fradrag, der tager højde for varigheden af ejerskabet af aktierne«

I de forenede sager C-662/18 og C-672/18,

angående to anmodninger om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Conseil d'État (øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Frankrig) ved afgørelser af 12. oktober 2018, indgået til Domstolen henholdsvis den 23. og den 29. oktober 2018, i sagerne

AQ (sag C-662/18),

DN (sag C-672/18)

mod

Ministre de l'Action et des Comptes publics,

har

DOMSTOLEN (Ottende Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, F. Biltgen, og dommerne J. Malenovský og C.G. Fernlund (refererende dommer),

generaladvokat: M. Szpunar,

justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

efter at der er afgivet indlæg af:

- AQ og DN ved avocats M. Bornhauser og N. Canetti,
- den franske regering ved A. Alidière, E. de Moustier og D. Colas, som befuldmægtigede,
- Europa-Kommissionen ved W. Roels og N. Gossement, som befuldmægtigede,

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningerne om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 8 i Rådets direktiv 2009/133/EF af 19. oktober 2009 om en fælles beskatningsordning ved fusion, spaltning, partiel spaltning, tilførsel af aktiver og ombytning af aktier vedrørende selskaber i forskellige medlemsstater og ved flytning af et SE's eller SCE's vedtægtsmæssige hjemsted mellem medlemsstater (EUT 2009, L 310, s. 34) og artikel 8 i Rådets direktiv 90/434/EØF af 23. juli 1990 om en fælles beskatningsordning ved fusion, spaltning, tilførsel af aktiver og ombytning af aktier vedrørende selskaber i forskellige medlemsstater (EFT 1990, L 225, s. 1).

2 Anmodningerne er blevet indgivet i forbindelse med tvister mellem henholdsvis AQ (sag C-662/18) og DN (sag C-672/18) på den ene side og skatte- og afgiftsmyndigheden på den anden side vedrørende sidstnævntes afslag på – ved beskatningen af kapitalgevinster henført til udskudt beskatning i henhold til hver af disse direktivers artikel 8 samt kapitalgevinster opnået ved afhændelsen af modtagne aktier i forbindelse med en aktieombytningstransaktion – at foretage et samlet fradrag beregnet fra erhvervelsestidspunktet af de modtagne aktier.

Retsforskrifter

EU-retten

3 Som det er anført i første betragtning til direktiv 2009/133, blev der ved dette direktiv foretaget en kodifikation af direktiv 90/434, idet sidstnævnte var blevet ændret væsentligt ved flere lejligheder.

4 Anden til femte og tiende betragtning til direktiv 2009/133 svarer i det væsentlige til henholdsvis første til fjerde og ottende betragtning til direktiv 90/434. Endvidere svarer førstnævnte direktivs artikel 8, stk. 1, 4, 6 og 7, i det væsentlige til sidstnævnte direktivs artikel 8, stk. 1 og 2.

5 Følgende fremgår af anden til femte og tiende betragtning til direktiv 2009/133:

»(2) Transaktioner som fusion, spaltning, partiel spaltning, tilførsel af aktiver og ombytning af aktier vedrørende selskaber i forskellige medlemsstater kan være nødvendige for, at der i Fællesskabet kan skabes vilkår, der svarer til vilkårene i et indre marked, og for dermed at sikre, at et sådant indre marked fungerer tilfredsstillende. Disse transaktioner bør ikke hindres af særlige begrænsninger, ulemper eller fordrejninger som følge af medlemsstaternes skatteregler. Der bør derfor for disse transaktioner fastsættes konkurrencemæssigt neutrale skatteregler, således at virksomhederne kan tilpasse sig vilkårene i det indre marked, øge deres produktivitet og styrke deres konkurrencemæssige stilling internationalt.

(3) De skatteregler, der gælder for disse transaktioner, er i øjeblikket mindre fordelagtige end dem, der gælder for selskaber, der er hjemmehørende i samme medlemsstat. Denne forskelsbehandling må bringes til ophør.

(4) Det er ikke muligt at nå dette mål ved at udvide de i medlemsstaterne gældende ordninger til at omfatte hele Fællesskabet, idet forskellene mellem disse ordninger vil kunne føre til fordrejninger. Den eneste tilfredsstillende løsning på dette er en fælles beskatningsordning.

(5) Den fælles beskatningsordning bør sikre, at en fusion [...] ikke beskattes, men skal samtidig tilgodese de finansielle interesser i den medlemsstat, hvor det indskydende eller det erhvervede

selskab er hjemmehørende.

[...]

(10) At selskabsdeltagere i det indskydende selskab tildeles kapitalandele i det modtagende eller erhvervende selskab, bør ikke i sig selv føre til nogen form for beskatning af disse selskabsdeltagere.«

6 I henhold til nævnte direktivs artikel 2, litra e), forstås ved »»ombytning af aktier«: den transaktion, hvorved et selskab erhverver en andel i et andet selskabs aktiekapital med den virkning, at det opnår et flertal af stemmerne i dette selskab«.

7 Samme direktivs artikel 8 fastsætter:

»1. Ved fusion, spaltning eller ombytning af aktier må selve tildelingen af aktier eller anparter i det modtagende eller erhvervende selskab til en selskabsdeltager i det indskydende eller erhvervede selskab til gengæld for aktier eller anparter i sidstnævnte ikke medføre nogen beskatning af denne selskabsdeltagers indkomst, overskud eller kapitalvinding.

[...]

4. Stk. 1 og 3 finder kun anvendelse, hvis selskabsdeltageren ikke tillægger de modtagne aktier eller anparter en højere skattemæssig værdi end den værdi, som de ombyttede aktier eller anparter havde umiddelbart inden fusionen, spaltningen eller ombytningen af aktier.

[...]

6. Anvendelsen af stk. 1[...] er ikke til hinder for, at medlemsstaterne kan beskatte en fortjeneste som følge af senere afhændelse af de modtagne værdipapirer på samme måde som en fortjeneste ved afhændelse af de aktier eller anparter, der fandtes inden erhvervelsen.

7. I denne artikel forstås ved »skattemæssig værdi« den værdi, der skal tjene som grundlag for den eventuelle beregning af en fortjeneste eller et tab, som medfører beskatning af selskabsdeltagerens indkomst, overskud eller kapitalvinding.

[...]«

Fransk ret

National lovgivning

– *Den nationale lovgivning, der finder anvendelse i sagerne C-662/18 og C-672/18*

8 Artikel 150-0 D i code général des impôts (lov om skatter og afgifter, herefter »CGI«) i den affattelse, der følger af finansloven for 2014 af 29. december 2013, som finder anvendelse på fortjeneste, der realiseres, og udlodninger, der modtages, fra den 1. januar 2013, bestemmer:

»1. [...]

Nettogevinster ved afhændelse mod vederlag af aktier, af andele, af rettigheder i forbindelse med aktier eller andele eller af værdipapirer, der repræsenterer disse aktier, andele eller rettigheder, som er nævnt i artikel 150-0 A, stk. I, og de udlodninger, som er nævnt i samme artikels stk. II, nr. 7, nr. 7a og nr. 8, de to sidste afsnit, i artikel 150-0 F og i artikel 163 Cd, stk. II, nr. 1, nedsættes med et fradrag, som fastsættes på de vilkår, der er fastsat i denne artikels stk. 1b eller 1c.

[...]

1b. Det fradrag, der er nævnt i stk. 1, udgør:

a) 50% af nettofortjenesten eller udlodningen, når de pågældende aktier, andele, rettigheder eller adkomstbeviser har været ejet i mindst to år og mindre end otte år fra afhændelses- eller udlodningstidspunktet.

b) 65% af nettofortjenesten eller udlodningen, når de pågældende aktier, andele, rettigheder eller adkomstbeviser har været ejet i mindst otte år fra afhændelses- eller udlodningstidspunktet.«

9 Artikel 17, stk. III, i lov nr. 2013-1278 bestemmer:

»Stk. I og II finder anvendelse på gevinster realiseret og udlodninger modtaget fra den 1. januar 2013 med undtagelse af 1° og 4° i punkt D, E, 23. og 24. afsnit i 2° i punkt F, G og H, litra b og c i 1° i punkt K, L, 1° og 3° i punkt N, O, R og W i stk. I og 2° i stk. II, der finder anvendelse på gevinster realiseret og udlodninger modtaget fra den 1. januar 2014. Punkt M og V finder ikke anvendelse på skattepligtige, der pr. den 31. december 2013 er berettiget til en udskydning af beskattningen, jf. artikel 150-0 Da i den affattelse, der var gældende på dette tidspunkt.«

– *Den nationale lovgivning, der finder anvendelse i sag C-662/18*

10 CGI's artikel 150-0 Bb, stk. I, i den affattelse, der følger af artikel 18 i lov nr. 2012-1510 af 29. december 2012 om ændring af finansloven for 2012, som finder anvendelse på kapitalgevinster realiseret fra den 14. november 2012, bestemmer:

»Beskattningen, direkte eller hos en mellemmand, af den realiserede kapitalgevinst ved en tilførsel af værdipapirer, af selskabsrettigheder, af værdipapirer eller af rettigheder, der knytter sig hertil, som defineret i artikel 150-0 A, til et selskab, der er selskabsskattepligtigt eller pligtigt at svare en tilsvarende skat, udskydes, hvis de vilkår, der er fastsat i denne artikels stk. III, er opfyldt [...]«

11 CGI's artikel 200 A i den affattelse, der følger af artikel 34 i lov nr. 2016-1918 af 29. december 2016 om ændring af finansloven for 2016 bestemmer:

»[...]

2. Nettogevinster opnået på de i artikel 150-0 A fastsatte vilkår indgår i beregningen af den samlede nettoindkomst, der er defineret i artikel 158.

[...]

2b, litra a) De i artikel 150-0 Bb, stk. I, nævnte kapitalgevinster pålægges indkomstskat til den sats, der svarer til forholdet mellem følgende to led:

– tælleren, som udgøres af resultatet af forskellen mellem på den ene side det skattebeløb, der i tilførselsåret opnås ved anvendelse af artikel 197 på summen af samtlige kapitalgevinster, der er nævnt i dette litra a), første afsnit, og den indkomst, der beskattes samme år på vilkårene i samme artikel 197, og på den anden side det skattebeløb, der er skyldigt samme år og ansat på vilkårene i nævnte artikel 197

– nævneren, som udgøres af samtlige kapitalgevinster, der er nævnt i dette litra a), første afsnit, jf. dette litra a), andet afsnit.

Med henblik på beregningen af den sats, som er nævnt i første afsnit, nedsættes de

kapitalgevinster, der er nævnt i samme første afsnit, i givet fald alene med det fradrag, der er nævnt i artikel 150-0 D, stk. 1.

Som en undtagelse herfra beregnes den sats, som finder anvendelse på kapitalgevinster, der er realiseret ved kapitaltilførsler mellem den 14. november og den 31. december 2012, i overensstemmelse med artikel 10, stk. IV A, i finansloven for 2013, lov nr. 2012-1509 af 29. december 2012.

[...]«

12 I henhold til artikel 10, stk. IV A, i lov nr. 2012-1509 beskattes de kapitalgevinster, der er nævnt i artikel 150-0 Bb, stk. I, som er realiseret ved kapitaltilførsler mellem den 14. november og den 31. december 2012, med den faste sats på 24% eller, når alle betingelserne i artikel 200 A, stk. 2a, i den affattelse, som følger af denne lov, er opfyldt, med den faste sats på 19%, der er fastsat i samme stk. 2a.

13 I henhold til artikel 17, stk. III, i lov nr. 2013-1278 finder de fradrag for ejerperioden, der er fastsat i CGI's artikel 150-0 D, stk. 1b og 1c, og som finder anvendelse på nettogevinster, der er opnået på betingelserne i CGI's artikel 150-0 A og indgår i beregningen af den samlede nettoindkomst, som er omfattet af de progressive indkomstskattesatser i medfør af artikel 200 A, stk. 2, anvendelse på de gevinster, der er realiseret fra den 1. januar 2013.

– *Den nationale lovgivning, der finder anvendelse i sag C-672/18*

14 CGI's artikel 92 B, stk. II, i den affattelse, der finder anvendelse på kapitalgevinster, der er realiseret før den 1. januar 2000, bestemmer:

»1. Fra den 1. januar 1992 eller den 1. januar 1991 for så vidt angår tilførsel af værdipapirer til et selskabsskattepligtigt selskab kan beskatningen af kapitalgevinster, der er realiseret i tilfælde af ombytning af værdipapirer som følge af offentligt udbud, fusion, spaltning, en i medfør af gældende lovgivning gennemført absorption af en investeringsforening i et investeringsselskab med variabel kapital eller en tilførsel af værdipapirer til et selskabsskattepligtigt selskab, udskydes til tidspunktet for afhændelsen, tilbagekøbet, indløsningen eller mortifikationen af de værdipapirer, der blev modtaget ved ombytningen [...]«

15 Denne lovs artikel 160, stk. Ib, i den affattelse, der finder anvendelse på kapitalgevinster, der er realiseret før den 1. januar 2000, fastsætter:

»4. Beskatningen af kapitalgevinster realiseret efter den 1. januar 1991 i tilfælde af ombytning af selskabsrettigheder som følge af fusion, spaltning eller tilførsel af værdipapirer til et selskabsskattepligtigt selskab kan udskydes på de betingelser, der er fastsat i artikel 92 B, stk. II [...]«

16 I henhold til nævnte lovs artikel 200 A, stk. 2, i den affattelse, der finder anvendelse på indkomst oppebåret fra den 1. januar 2013, jf. lov nr. 2012-1509, indgår nettogevinster opnået på de i artikel 150-0 A fastsatte vilkår i beregningen af den samlede nettoindkomst, som er omfattet af de progressive indkomstskattesatser.

Administrativ praksis

17 Afsnit 130 i de administrative bemærkninger offentliggjort i *Bulletin officiel des finances publiques* den 24. juli 2017 under referencen BOI-RPPM-PVBMI-20-20-10 (herefter »afsnit 130 i de administrative bemærkninger«) har følgende ordlyd:

»[...] [F]radraget for ejerperioden finder ikke anvendelse på nettogevinster ved afhændelse, ombytning eller tilførsel realiseret før den 1. januar 2013 og henført til udskudt beskatning på de vilkår, der er fastsat i CGI's artikel 92 B, stk. II, i CGI's artikel 160, stk. Ib, og i CGI's artikel 150 Aa i den affattelse, der var gældende før den 1. januar 2000 [...]«

Twisterne i hovedsagerne og de præjudicielle spørgsmål

18 For så vidt angår sag C-662/18 fremgår det af de sagsakter, som Domstolen råder over, at AQ i forbindelse med en aktieombytning den 14. december 2012 tilførte de aktier, som AQ var indehaver af i et fransk selskab, til et andet fransk selskab, og modtog herfor aktier udstedt af det sidstnævnte selskab. Ifølge AQ opnåede det erhvervende selskab ikke et flertal af stemmerne i det erhvervede selskab i forbindelse med denne aktieombytning. I forbindelse med denne transaktion blev der konstateret en kapitalgevinst svarende til de ombyttede aktiers værdi på tidspunktet for denne tilførsel fratrukket erhvervelsesprisen herfor, som blev henført til udskudt beskatning. I det senere afhændelse af de modtagne aktier bragte denne udskudte beskatning til ophør, blev denne kapitalgevinst og kapitalgevinsterne ved afhændelsen af de modtagne aktier i 2015 beskattet.

19 I henhold til administrativ praksis blev den kapitalgevinst, der var henført til udskudt beskatning, i medfør af afsnit 130 i de administrative bemærkninger i første omgang beskattet efter den sats, der fandt anvendelse i det år, hvor de modtagne aktier blev afhændet, men uden mulighed for at anvende det fradrag for ejerperioden, der er fastsat i den nationale lovgivning for kapitalgevinster realiseret fra den 1. januar 2013. Fradraget for ejerperioden af de modtagne aktier var endvidere beregnet under hensyn til ombytningstidspunktet og ikke tidspunktet for erhvervelsen af de modtagne aktier. I henhold til afgørelse fra Conseil constitutionnel (forfatningsråd, Frankrig) blev nævnte kapitalgevinst, der var henført til udskudt beskatning, efterfølgende beskattet efter den skattesats, der var gældende på tidspunktet for tilførslen af de pågældende aktier, dvs. den i 2012 gældende sats.

20 Med hensyn til sag C-672/18 fremgår det af de sagsakter, som Domstolen råder over, at i forbindelse med en fusion mellem to franske selskaber i 1998 modtog DN, til gengæld for sine aktier, aktier i det andet selskab, der indgik i denne fusion. I denne forbindelse blev en kapitalgevinst ved de modtagne aktier konstateret og henført til udskudt beskatning. I 2016 bragte den senere afhændelse af de modtagne aktier denne udskydelse af beskatningen til ophør. Denne kapitalgevinst og kapitalgevinsterne ved den senere afhændelse af de modtagne aktier blev således beskattet.

21 I henhold til administrativ praksis blev den kapitalgevinst, der var henført til udskudt beskatning, i medfør af afsnit 130 i de administrative bemærkninger beskattet efter den sats, der fandt anvendelse i det år, hvor de modtagne aktier blev afhændet, men uden at det fradrag for ejerperioden, der var fastsat i den nationale lovgivning for kapitalgevinster realiseret fra den 1. januar 2013, blev anvendt. Fradraget for ejerperioden af de modtagne aktier var endvidere beregnet ud fra ombytningstidspunktet og ikke tidspunktet for erhvervelsen af de modtagne aktier.

22 Idet AQ og DN er af den opfattelse, at den skattemæssige behandling, som dette afsnit nr. 130 fører til, hverken er i overensstemmelse med formålet med direktiv 2009/133 eller dette direktivs artikel 8, har de anlagt sag ved Conseil d'État (øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Frankrig) med påstand om annulation af nævnte afsnit nr. 130. De har gjort gældende, at på grund af denne manglende forenelighed skal der ses bort fra anvendelsen af de i hovedsagerne omhandlede nationale bestemmelser i tvister, der omhandler en grænseoverskridende situation. De medfører en omvendt forskelsbehandling til skade for situationer, der i lighed med deres egen situation er rent interne, i strid med de forfatningsretlige principper om lighed for loven og lighed i forhold til de offentlige byrder.

23 Den forelæggende ret har nærmere bestemt anført, at fortolkningen af EU-retten, og navnlig af artikel 8 i direktiv 2009/133, er nødvendig for at afgøre de sager, der er indbragt for den.

24 På denne baggrund har Conseil d'État (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) besluttet at udsætte de to hovedsager og forelægge Domstolen de samme præjudicielle spørgsmål i hver af disse med følgende udformning:

»1) Skal bestemmelserne i artikel 8 i [direktiv 2009/133] fortolkes således, at de er til hinder for, at den kapitalgevinst, som er realiseret ved afhændelsen af de værdipapirer, der blev modtaget ved ombytningen, og den kapitalgevinst, som blev henført til udskudt beskatning, beskattes efter forskellige skatteligningsregler og med forskellige satser?

2) Skal de samme bestemmelser navnlig fortolkes således, at de er til hinder for, at de ligningsmæssige fradrag, som skal tage højde for varigheden af ejerskabet af værdipapirerne, ikke finder anvendelse på den kapitalgevinst, der er henført til udskudt beskatning, idet denne skatteligningsregel ikke fandt anvendelse på det tidspunkt, da denne kapitalgevinst blev realiseret, og finder anvendelse på kapitalgevinsten ved afhændelse af de værdipapirer, der blev modtaget ved ombytningen, på grundlag af datoen for ombytningen og ikke datoen for erhvervelsen af de værdipapirer, der blev overdraget ved ombytningen? «

25 Ved afgørelse truffet af Domstolens præsident den 14. november 2018 er sagerne C-662/18 og C-672/18 blevet forenet med henblik på den skriftlige og mundtlige forhandling samt dommen.

Om de præjudicielle spørgsmål

Om formaliteten

26 Det bemærkes, at det fremgår af de sagsakter, der er blevet fremlagt for Domstolen, at de faktiske omstændigheder, som ligger til grund for tvisterne i hovedsagerne, vedrører transaktioner, der involverer selskaber etableret i en og samme medlemsstat, i det foreliggende tilfælde i Den Franske Republik. Hvad i øvrigt angår sag C-662/18 har AQ anført, at den i hovedsagen omhandlede transaktion ikke udgør en aktieombytningstransaktion som omhandlet i direktiv 2009/133, idet det erhvervende selskab ikke ved nævnte transaktion opnåede et flertal af stemmerne i det erhvervede selskab.

27 Samtlige parter, der har indgivet skriftlige indlæg, har i det væsentlige anført, at den pågældende nationale lovgivning for situationer, der ikke er omfattet af EU-retten, anvender løsninger, der er tilpasset de løsninger, der er valgt i EU-retten, og er af den opfattelse, at de præjudicielle spørgsmål kan antages til realitetsbehandling.

28 Det bemærkes, at Domstolen allerede har antaget anmodninger om præjudiciel afgørelse i tilfælde, hvor de EU-retlige bestemmelser var blevet gjort anvendelige af national ret, hvori den

valgte regulering af situationer, hvor samtlige elementer var begrænset til en enkelt medlemsstat, var tilpasset EU-retten, selv om de faktiske omstændigheder i hovedsagen ikke var omfattet af EU-rettens direkte anvendelsesområde (dom af 22.3.2018, Jacob og Lassus, C-327/16 og C-421/16, EU:C:2018:210, præmis 33 og den deri nævnte retspraksis).

29 Endvidere har Domstolen antaget sådanne anmodninger til realitetsbehandling, også i tilfælde, hvor den EU-retlige bestemmelse, som ønskes fortolket, i national ret skal finde anvendelse under andre betingelser end dem, der er forudset ved den tilsvarende EU-retlige bestemmelse (jf. i denne retning dom af 11.10.2001, Adam, C-267/99, EU:C:2001:534, præmis 27-29, og af 7.11.2018, C og A, C-257/17, EU:C:2018:876, præmis 33 og den deri nævnte retspraksis).

30 I sådanne tilfælde er det nemlig afgjort i Den Europæiske Unions interesse, at bestemmelser eller begreber, der er hentet fra EU-retten, fortolkes ensartet, uanset de vilkår, hvorunder de skal anvendes, således at senere fortolkningsuoverensstemmelser undgås (dom af 22.3.2018, Jacob og Lassus, C-327/16 og C-421/16, EU:C:2018:210, præmis 34 og den deri nævnte retspraksis, og af 7.11.2018, C og A, C-257/17, EU:C:2018:876, præmis 32 og den deri nævnte retspraksis).

31 I den foreliggende sag bemærkes for det første, at de præjudicielle spørgsmål vedrører fortolkningen af EU-retlige bestemmelser. For det andet fremgår det af de sagsakter, som Domstolen råder over, at den nationale lovgivning, der finder anvendelse i hovedsagerne, og som er vedtaget til gennemførelse af direktiv 90/434, der er erstattet af direktiv 2009/133, med hensyn til den valgte regulering af situationer som de i disse sager omhandlede er tilpasset de situationer, der er omfattet af disse direktiver.

32 Det må derfor fastslås, at anmodningerne om præjudiciel afgørelse kan antages til realitetsbehandling.

Om realiteten

33 Indledningsvis bemærkes for det første, at de forelagte spørgsmål alene vedrører direktiv 2009/133, som har erstattet direktiv 90/434. Idet den fusion, der er omhandlet i sag C-672/18, imidlertid fandt sted inden det første af disse direktiver trådte i kraft, må det lægges til grund, at den forelæggende ret med sine spørgsmål har anmodet Domstolen om at fortolke både direktiv 2009/133 og direktiv 90/434.

34 For det andet, og som det fremgår af nærværende doms præmis 3 og 4, har disse to direktiver det samme formål, og de bestemmelser i direktiv 2009/133, der er relevante i den foreliggende sag, svarer til de relevante bestemmelser i direktiv 90/434. Henvisningerne i nærværende dom til artikel 8, stk. 1, 4, 6 og 7, i direktiv 2009/133 skal derfor for det første forstås som henvisninger til artikel 8, stk. 1, og artikel 8, stk. 2, første til tredje afsnit, i direktiv 90/434. For det andet finder Domstolens praksis vedrørende det ene af disse to direktiver ligeledes anvendelse på det andet.

35 For det tredje fremgår det af forelæggelsesafgørelsen, at den i hovedsagerne omhandlede skatteordning fører til, at det i national ret fastsatte fradrag kun finder anvendelse på den andel af kapitalgevinsten, der hidrører fra afhændelsen af de modtagne aktier, idet det er ejerperioden fra tidspunktet for aktieombytningen, der fraregnes, og ikke ejerperioden fra tidspunktet for erhvervelsen af de modtagne aktier.

36 Det må derfor lægges til grund, at den forelæggende ret med sine spørgsmål, som skal behandles samlet, nærmere bestemt ønsker oplyst, om artikel 8, stk. 1 og 6, i direktiv 2009/133 og

artikel 8, stk. 1, samt artikel 8, stk. 2, andet afsnit, i direktiv 90/434 skal fortolkes således, at de i forbindelse med en aktieombytning kræver, at kapitalgevinsten ved de ombyttede aktier, som blev henført til udskudt beskatning, og kapitalgevinsten hidrørende fra afhændelsen af de modtagne aktier undergives samme skattemæssige behandling med hensyn til skattesatsen og anvendelsen af et fradrag, der tager højde for varigheden af ejerskabet af aktierne, som den behandling, kapitalgevinsten ville have været undergivet, hvis den var blevet realiseret ved afhændelsen af de aktier, der fandtes inden ombytningstransaktionen, såfremt denne ombytning ikke havde fundet sted.

37 Det må konstateres, at det ikke i hovedsagerne er blevet gjort gældende, at de pågældende skattepligtige personer har tillagt de modtagne aktier en højere »skattemæssig værdi« end den, som de ombyttede aktier havde umiddelbart inden de pågældende ombytningstransaktioner, eller at denne skattemæssige værdi ikke er beregnet i overensstemmelse med artikel 8, stk. 7, i direktiv 2009/133. Det følger heraf, og som det således følger af dette direktivs artikel 8, stk. 4, at dette direktivs artikel 8, stk. 1, finder anvendelse på disse transaktioner.

38 Det følger af artikel 8, stk. 1, i direktiv 2009/133, at ved fusion eller ombytning af aktier må selve tildelingen af aktier eller anparter i det modtagende eller erhvervende selskab til en selskabsdeltager i det indskydende eller erhvervede selskab til gengæld for aktier eller anparter i sidstnævnte ikke medføre nogen beskatning af denne selskabsdeltagers indkomst, overskud eller kapitalvinding.

39 Ikke desto mindre er det i dette direktivs artikel 8, stk. 6, fastsat, at anvendelsen af nævnte artikels stk. 1 ikke er til hinder for, at medlemsstaterne kan beskatte en fortjeneste som følge af senere afhændelse af de modtagne aktier på samme måde som en fortjeneste ved afhændelse af de aktier og anparter, der fandtes inden erhvervelsen.

40 I denne henseende har Domstolen allerede fastslået, at selv om nævnte direktivs artikel 8, stk. 1 – idet den fastsætter, at en aktie- eller anpartsombytningstransaktion ikke i sig selv kan medføre beskatning af den kapitalgevinst, der opnås ved denne transaktion – sikrer en sådan transaktions skattemæssige neutralitet, synes denne skattemæssige neutralitet imidlertid ikke at have til hensigt at unddrage en sådan kapitalgevinst beskatning i de medlemsstater, der har beskatningskompetence over denne, men indebærer alene, at denne ombytningstransaktion ikke kan anses for at være den skatteudløsende begivenhed (jf. i denne retning dom af 22.3.2018, Jacob og Lassus, C-327/16 og C-421/16, EU:C:2018:210, præmis 50 og den deri nævnte retspraksis).

41 Domstolen har endvidere præciseret, at idet direktiv 2009/133 ikke indeholder bestemmelser om passende skatteforanstaltninger med henblik på gennemførelsen af dets artikel 8, har medlemsstaterne under overholdelse af EU-retten et vist råderum med hensyn til denne gennemførelse (jf. i denne retning dom af 22.3.2018, Jacob og Lassus, C-327/16 og C-421/16, EU:C:2018:210, præmis 51 og 52 og den deri nævnte retspraksis).

42 I denne forbindelse har Domstolen allerede anerkendt, at en foranstaltning, der består i at konstatere den kapitalgevinst, der er opnået ved aktie- eller anpartsombytningstransaktionen, og udskyde beskattningen af denne kapitalgevinst til det år, i løbet af hvilket den begivenhed, som afslutter denne udskudte beskattning, finder sted, alene udgør en »teknik«, som, alt imens den gør det muligt at bevare medlemsstaternes beskattningskompetence, og følgelig deres finansielle interesser, i overensstemmelse med artikel 8, stk. 6, i direktiv 2009/133 overholder princippet om skatteneutralitet i henhold til dette direktivs artikel 8, stk. 1, for så vidt som den medfører, at aktie- eller anpartsombytningstransaktionen ikke giver anledning til en beskattning af nævnte kapitalgevinst (jf. i denne retning dom af 22.3.2018, Jacob og Lassus, C-327/16 og C-421/16, EU:C:2018:210, præmis 54 og 55).

43 Udskydningen af den skatteudløsende begivenhed for beskattningen af den kapitalgevinst, der hidrører fra de modtagne aktier, indebærer imidlertid nødvendigvis, at beskattningen af denne kapitalgevinst følger de skatteregler og den sats, der er gældende på det tidspunkt, hvor den skatteudløsende begivenhed sker, i den foreliggende sag på tidspunktet for den senere afhændelse af de modtagne aktier. Det følger heraf, at hvis den pågældende skattelovgivning på dette tidspunkt fastsætter en ordning om fradrag for varigheden af ejerskabet af aktierne, skal kapitalgevinsten, som blev henført til udskudt beskattning, ligeledes omfattes af en sådan ordning om fradrag på samme betingelser som dem, kapitalgevinsten ville have været undergivet, hvis den var blevet realiseret ved afhændelsen af de aktier, der fandtes inden ombytningstransaktionen, såfremt denne ombytning ikke havde fundet sted.

44 Enhver anden foranstaltning ville nemlig gå ud over den blotte konstatering af kapitalgevinsten hidrørende fra de ombyttede aktier, der er opnået ved aktieombytningstransaktionen, da den fandt sted, og vil kunne medføre reelle negative skattemæssige konsekvenser for beskattningen af denne kapitalgevinst på det tidspunkt, hvor den skatteudløsende begivenhed herfor sker, i den foreliggende sag på tidspunktet for den senere afhændelse af de modtagne aktier, hvilket ville være i strid med princippet om skatteneutralitet som omhandlet i artikel 8, stk. 1, i direktiv 2009/133.

45 Med hensyn til kapitalgevinsten ved de modtagne aktier, og som det fremgår af ordlyden af artikel 8, stk. 6, i direktiv 2009/133, træder disse aktier blot i stedet for de aktier, der fandtes inden ombytningen. Kapitalgevinsten, der hidrører fra ombytningen og som er henført til udskudt beskattning, og kapitalgevinsten ved afhændelsen af de modtagne aktier skal derfor undergives samme skattemæssige behandling, og navnlig det samme fradrag som den behandling, kapitalgevinsten ville have været undergivet, hvis den var blevet realiseret ved afhændelsen af de aktier, der fandtes inden ombytningstransaktionen, såfremt denne ombytning ikke havde fundet sted.

46 Denne vurdering ændres ikke af formålet om at bevare medlemsstaternes finansielle interesser. Disse interesser begrænser sig nemlig til, således som det følger af artikel 8, stk. 6, i direktiv 2009/133, opkrævningen af en skat, der svarer til den, de kunne have pålignet, såfremt aktieombytningstransaktionen ikke havde fundet sted.

47 Henset til samtlige ovenstående betragtninger skal de forelagte spørgsmål besvares med, at artikel 8, stk. 1 og 6, i direktiv 2009/133 og artikel 8, stk. 1, samt artikel 8, stk. 2, andet afsnit, i direktiv 90/434 skal fortolkes således, at de i forbindelse med en aktieombytning kræver, at kapitalgevinsten ved de ombyttede aktier, som blev henført til udskudt beskattning, og kapitalgevinsten hidrørende fra afhændelsen af de modtagne aktier undergives samme skattemæssige behandling med hensyn til skattesatsen og anvendelsen af et fradrag, der tager højde for varigheden af ejerskabet af aktierne, som den behandling, kapitalgevinsten ville have været undergivet, hvis den var blevet realiseret ved afhændelsen af de aktier, der fandtes inden

ombytningstransaktionen, såfremt denne ombytning ikke havde fundet sted.

Sagsomkostninger

48 Da sagens behandling i forhold til hovedsagernes parter udgør et led i de sager, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Ottende Afdeling) for ret:

Artikel 8, stk. 1 og 6, i Rådets direktiv 2009/133/EF af 19. oktober 2009 om en fælles beskatningsordning ved fusion, spaltning, partiel spaltning, tilførsel af aktiver og ombytning af aktier vedrørende selskaber i forskellige medlemsstater og ved flytning af et SE's eller SCE's vedtægtsmæssige hjemsted mellem medlemsstater og artikel 8, stk. 1, samt artikel 8, stk. 2, andet afsnit, i Rådets direktiv 90/434/EØF af 23. juli 1990 om en fælles beskatningsordning ved fusion, spaltning, tilførsel af aktiver og ombytning af aktier vedrørende selskaber i forskellige medlemsstater skal fortolkes således, at de i forbindelse med en aktieombytning kræver, at kapitalgevinsten ved de ombyttede aktier, som blev henført til udskudt beskatning, og kapitalgevinsten hidrørende fra afhændelsen af de modtagne aktier undergives samme skattemæssige behandling med hensyn til skattesatsen og anvendelsen af et fradrag, der tager højde for varigheden af ejerskabet af aktierne, som den behandling, kapitalgevinsten ville have været undergivet, hvis den var blevet realiseret ved afhændelsen af de aktier, der fandtes inden ombytningstransaktionen, såfremt denne ombytning ikke havde fundet sted.

Underskrifter

*– Processprog: fransk.